

Oponentský posudek k bakalářské práci Šimona Poláčka - Knihovna Smíchov

Knihovna na Smíchově je výsledkem semestrálního zadání Smíchov, kde studenti reagovali na stávající strukturu a hledali svoje autentická východiska. Není na místě se znovu rozepisovat o urbanistickém řešení, neboť jsem byl i členem externí ateliérové komise, kde byl projekt již jednou hodnocený. Avšak navrženou knihovnu je složité hodnotit, protože v návrhu je její okolí upravené vůči současnosti, budova stojí v místě stávající železniční tratě. Ze severní strany bude pozemek knihovny ohraničen novou řadou domů, která má dotvořit stávající blok. Této nové struktuře padla za oběť budova mateřské školky, což je pro mě velice diskutabilní zásah.

Navrženou budovu označuje autor jako "říční kámen" omílaný řadou komunikací, které se zde střetávají. Výsledná geometrie budovy je ale poměrně nahodilá, její tvar nereaguje na hmoty okolních budov, ani na přilehlé dopravní koridory. Její tvar by mohlo generovat vnitřní uspořádání nebo technologie použité uvnitř budovy, to se však také neděje. Z mého pohledu právě zde mohl proběhnout největší posun vůči semestrálnímu zadání.

Soliterní budova těchto rozměrů, která nereaguje na kontext místa a její fasáda bude obložená tmavým žulovým kamenem, pak musí přinášet něco navíc. Funkce knihovny je jistě přínosem pro okolí, ale taková budova by mohla vzniknout i daleko skromnějšími prostředky. Bonusem by tak mohl být okolní veřejný prostor, kterého kolem budovy vzniklo opravdu hodně. Bohužel jak takový prostor bude vypadat a fungovat není z bakalářské práce zřejmé a nepřijde mi, že by tento prostor byl zpracovaný v potřebném detailu. Materialita, mobiliář, vegetace, prvky pro děti a seniory, zázemí kavárny, parkovací a obslužné stání, komunitní prvky, sochy, veřejné osvětlení - to vše je potřeba zdokumentovat a popsat tak, aby vznikl kvalitní veřejný prostor, který bude obklopotvat kvalitní dům.

Samotný dům a jeho členění poměrně fungují, budově dominuje centrální atrium, které se propisuje skrz celý dům. Problém nastává opět v kontaktu s okolím. Jeden z největších problémů vidím ve výkresech pohledů, kde zcela absentuje spárořez dlaždic formátu 1000x1000 mm, pohledy jsou pouze vyšrafovány bez jakékoliv geometrie.

Dále bych ještě zmínil parkovací stání pro devět aut, které sice vychází z výpočtu, ale racionální by bylo buď do podzemí ukrýt daleko větší počet aut, nebo naopak řešit parkování úplně jinak.

Na závěr bych řekl, že projektování prováděcí dokumentace může být stále navrhování, přehodnocování a hledání řešení na složité otázky. Šimon Poláček se ale spíše utvrzuje v chybách, které vznikly v semestrální práci. Kreativitu a odhodlání měnit zásadní rozhodnutí v této fázi projektu však přináší zkušenosti, ocenil bych proto odvahu "poprat se" s tak velkým zadáním. Práci hodnotím známkou C.

MgA. Petr Bureš